

Шепетівський І.А.
студент,
Інститут захисту інформації

ПРОБЛЕМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ІНФОРМАЦІЙНОЇ БЕЗПЕКИ У ВІЙСЬКОВІЙ СФЕРІ

Кінець ХХ століття – став першим кроком до інформатизації світу, впровадженням і поширенням інформаційних технологій. Саме прискорення глобального світового процесу призвело до переходу «індустріального суспільства» до «суспільства інформаційного». Це був новий етап, під час якого відбулися кардинальні зміни в виробництві, світогляді людей, міждержавних відношеннях.

В умовах сьогодення інформаційні технології здаються нам чимось досить простим і доступним, а сама інформація є невід’ємною частиною життя не тільки кожного з нас, суспільства, але й держав і міжнародного світового простору. Інформаційна боротьба з кожним роком стає все більш використовуваною формою вирішення протиріч, суперечностей як всередині країни, так і між державами. Така боротьба знаходить своє відображення через проведення інформаційних операцій, за допомогою яких досягаються стратегічні цілі. Саме тому, забезпечення інформаційної безпеки є одним з головних завдань кожної держави, адже інформаційна безпека – невід’ємна частина політичної, економічної, оборонної та інших складових національної безпеки [1, с. 223]. Інформаційна безпека з кожним роком набирає все більшу значущість в системі національної безпеки, адже країни, які мають переваги у засобах інформації, готові до інформаційної боротьби (інформаційної війни) мають стратегічні і тактичні переваги, займають провідні позиції в політичних, економічних, військових сферах.

Історія останніх десятиліть показує, що вчиняти вплив на потужні держави, їх військово-промисловий комплекс, економіку і політичне життя можна не лише при застосуванні військових сил, кровопролиття чи здійснення руйнування, але й за допомогою так званої зброї ХХІ століття, до якої можна віднести інформаційний вплив, економічну блокаду, валютно-фінансова провокацію тощо. Інформаційна зброя часто виявляється ефективнішою, ніж інші види дій.

Підвищена світова інформатизація, яка зробила з інформації зброю ХХІ століття, впливає не тільки на цивільні сфери функціонування держави, даний вплив здійснюється і на військову оборону країни. У військовій справі сьогодні настає новий етап розвитку, а саме: – ефективність сучасних засобів поразки все більше визначається не стільки вогневою міццю, скільки ступенем інформаційного забезпечення; – перевага в ступені інформованості стає неодмінною умовою перемоги в війні, що переконливо доводить досвід збройних конфліктів і локальних війн сучасності; – зростання ролі інформаційної боротьби стирає межу між війною і миром тощо [2].

Досліджуючи взаємозалежність, вплив інформаційної безпеки на воєнну безпеку країни, можемо зазначити, що значущість інформаційної безпеки як складової воєнної безпеки України пояснюється залежністю реалізації найбільш важливих інтересів України у воєнній сфері від інформаційних загроз. З аналізу найбільш небезпечних загроз важливим національним інтересам України у воєнній сфері випливає, що реалізаційною основою більшості цих загроз є інформаційна [3, с. 78].

До основних внутрішніх загроз інформаційній безпеці України у військовій сфері можна віднести:

- помилки або ж некомпетентні дії працівників інформаційних систем установ, структурних підрозділів Міністерств оборони (дана загроза перш за все спирається на відсутність відповідних знань та умінь працівників вищевказаних структур);
- порушення визначеного порядку роботи з інформацією, яка знаходиться у віданні установ, структурних підрозділів Міністерства оборони (мається на увазі, порушення порядку збирання, обробки, збереження, передачі інформації, яка має важливе державне значення, через що і відбуваються її витоки або ж неповнота її опрацювання);
- проблема соціального захисту військовослужбовців і членів їх сімей (дана проблема породжує халатне відношення працівників, які мають доступ до інформації, що становить державну таємницю і породжує витоки даної інформації).

Серед зовнішніх загроз виділяють:

- іноземні країни, які мають переваги у засобах інформації можуть здійснювати розвідувальну діяльність, яка спрямована проти інтересів держави зокрема і у воєнній сфері, оскільки в Україні відсутня система засобів захисту від інформаційної зброї в усіх її проявах;
- інформаційно-психологічні впливи на особовий і керівний склад Збройних Сил з боку інших країн;
- інформаційна діяльність іноземних політичних, економічних і воєнних структур, спрямована проти національних інтересів у воєнній сфері [4].

Зважаючи на вищезазначене, можна зробити висновок, що на сьогодні існує велика кількість загроз інформаційній безпеці України, зокрема у військовій сфері. Серед даних загроз можна виділити дещо спільне – це те, що як внутрішні, так і зовнішні загрози потребують в першу чергу державного забезпечення, регулювання, адже саме держава є гарантом забезпечення інформаційної безпеки в країні.

Список використаних джерел:

1. Форос А. В. Інформаційна безпека як складова національної безпеки України / А. В. Форос. // Правова держава. – 2009. – № 11. – С. 222–226.
2. Присяжнюк М. М. Інформаційна безпека України в сучасних умовах [Електронний ресурс] / М. М. Присяжнюк. – 2012. – Режим доступу до ресурсу: file:///C:/Users/%D0%90%D0%B4%D0%BC%D0%B8%D0%BD/Downloads/VKNU_vsn_2013_30_13.pdf

3. Косогов О. М. Модель динаміки зміни рівня інформаційної безпеки системи / О. М. Косогов // 36. наук. праць. – К.: ЦВСД НУО імені І. Черняхівського, 2015. – № 2(54). – С. 76-79.

4. Толубко В. Б. Інформаційна боротьба (концептуальні, теоретичні, технологічні аспекти): Монографія. – К.: НАОУ, 2003.

Шепетівський І.А.

студент,

Інститут захисту інформації

СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ІНФОРМАЦІЙНОЇ БЕЗПЕКИ

На сучасному етапі суспільного життя, ми можемо спостерігати процес глобальної інформатизації, який призводить до суттєвого впливу інформаційних технологій на усі сфери нашого життя. Інформація перестала бути допоміжним елементом, наразі це суттєвий ресурс, який є певною мірою зброєю, яка не повинна призводити до кровопролиття, руйнування, але є ключовим чинником у вирішенні не лише внутрішніх конфліктів, але й зовнішніх.

Інформаційна безпека відіграє одну з ключових ролей у забезпечення життєво важливих інтересів. Дана теза знаходить своє відображення і в Конституції України, де проголошено, що захист суверенітету і територіальної цілісності України, забезпечення її економічної та інформаційної безпеки є найважливішими функціями держави, справою всього Українського народу [1, ст. 17].

Підвищена значимість інформації, з одного боку є достатньо позитивним фактором, оскільки інформатизація, інформаційні технології працюють на поліпшення життя, добробуту як окремих громадян, так і всієї держави в цілому, адже в першу чергу це свідчить про створення глобального інформаційного простору, який забезпечує ефективну інформаційну взаємодію людей, їх доступ до світових інформаційних ресурсів і задоволення їхніх потреб щодо інформаційних продуктів і послуг. Але з іншого боку, у зв'язку з тим, що процес глобальної інформатизації, глобалізації і підвищення ролі науково – інформаційних технологій з кожним роком набирають все більше обертів, інформація перестає бути просто відомостями, ми можемо констатувати і те, що починає зростати рівень інформаційних загроз.

Варто зазначити, що підвищення ролі інформації, процесу інформатизації стали наслідком того, що інформаційна безпека стала значимою складовою національної безпеки, а отже будь-які загрози інформаційній безпеці автоматично стають загрозами національної безпеки.

Інформаційні загрози – це сукупність умов і факторів, що створюють небезпеку життєво-важливим інтересам особистості, суспільства, держави та інформаційній безпеці [2, с. 34]. З даного визначення можна зробити висновок, що інформаційні загрози впливають не лише на державу, важелі її